

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 716. Qualiter & quando dominium rei legatæ transeat ad
legatarium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

sime anni Struv. adff. quand. dies legat. th. 49. pro sim-
gulis citans plures leges.

*Quæst. 715. An & qualiter legatum re-
pudiari possit?*

REsp. primò: repudiari posse legatum extra con-
troveriam est, circa quod notandum, quòd si
hæres ante legatarii agnitionem vel repudiationem
ab eo factam rem in specie legatam alienaverit, aliena-
tatio ab initio nulla fuisse censetur; repudiatione
autem facta, ex post facto censetur, quòd aliena-
tio ab initio fuerit valida. *I. 15. ff. de reb. dub. quia
res retro putatur fuisse hæredis.* Lauterb. *inf. de le-
gal. §. 44.*

2. Resp. secundò: legatarius tamen legatum pro
parte acquirere, & pro parte repudiare nequit. *I. 38.
pr. ff. de legat. I. idque, ut Lauterb. Sabelli &c. pro-
pter honorem & approbationem ultima voluntatis.
Secus est, si nominatim plures res diverse sint lega-
ta, & sic plura censentur legata. I. 2. & 5. ff. cod. in
quo disert ab hærede, cui si plures diversa portiones
hæreditatis relîcta, omnes agnoscere vel repudiare
debet. nisi tamen unum ex legatis onus habeat; cum
ferendum non sit, ut, qui lucrum amplectitur, onus
ei annexum contemnat. Sic si universitas legata, v.g.
grex ovium non possunt quædam solum capita vin-
dicari, quia unum censetur legatum. §. 18. *Inst. de
legat. I. 22. ff. de legat. I.* Lauterb. *cit. §. 44.**

*Quæst. 716. Qualiter & quando domi-
nium rei legatae transcat ad legatari-
um?*

REsp. rei in singulari legatae purè & non in diem
moxab adita per hæredem hæreditate dominium
transit in legatarium, ipso etiam nesciente, revoca-
bilitate tamen, ita ut, si ipse postmodum conscius re-
lîcta sibi legati, illud repudiet, censeatur nunquam
comparasse illud. si autem acceptet illud, censetur il-
lus dominus, non tantum ab adita hæreditate, sed &
à morte ipsius testatoris; atque ideo ab eotempore
debentur ei fructus rei legatae. de Lugo. *de J. & J.
tom. 2. d. 24. n. 238.* Unde, ut Idem bene distinguit;
dominium triplex, unum sicutum, quod in ordine ad
effectum transmissionis illius ab hæredes legatarii
(quia etiam ante aditam hæreditatem mortuus illud
ad eos transmittit) singitur habuisse legatarium à mo-
mento mortis testatoris ad aditam usq; hæreditatem;
cum interea revera non sit dominus, ut etiam Lau-
terb. *cit. §. 44.* Secundum verum ab adita hæreditate
ad acceptancem usque, sed revocabile, ita ut tunc
in casu revocationis nunquam fuisse dominus cen-
seatur Lauterb. *I. c.* Tertium irrevocabile, nimis
post acceptancem. Si vero legetur purè & non in
diem res indeterminata, non transit dominium in le-
gatarium, nec debentur ei fructus rei legatae, nisi à
tempore quo hæres fuit in mora rem tradendi. Idem-
que est, quando etiam res determinata legata, sed in
diem, sive certum, sive incertum, vel sub conditione;
ita tamen, ut non transcat dominium tunc in legata-
rium nec debeantur ei fructus, nisi impleta conditio-
ne vel adveniente die. ita de Lugo *I. c.* qui inde recte
deducit, quòd, si post mortem testatoris moriatur le-
gatarius, cui res determinata purè, adeoque statim
danda, legata, transmittatur ad hæredes ejus legatum.
si vero ei legata res incerta, sed purè & non in diem
incertum, transferatur ad ejus hæredes, non quidem
dominium rei legatae, utpote quod necdum habue-
rat, sed jus, ut eis solvatur legatum cum hypotheca
in universa hæreditate. si legata res, sive certa, sive in-
determinata sub conditione vel in diem incertum,

R.P. Lenr. Jur. Can. Lib. III.

quæ conditio vel dies moriente legatario necdum e-
venerat, nihil transmittitur ad hæredes illius, sed ex-
spirat legatum; quia numquam ei debitum fuerat.
fucus, si res in diem certum legata; cum quia tunc
debetur, legatum absolute, et si tunc necdum solven-
dum, sed potea, & ideo jus illud transmittitur ad ha-
redes legatarii, quem tamen semper necessè est su-
pervixisse testatori.

*Quæst. 717. An & qualiter legatarius
propria autoritate legata accipere
corumque dominium usurpare possit?*

REsp. tametsi dominium rei legatae sicutum à morte
testatoris; quin & verum ab adita hæreditate se-
cundum jam dicta specter ad legatarium, & inter-
dum ipso jure sola legis dispositione transcat ad il-
lum, ita ut nullo momento maneat apud hæredem,
illud tamen seu ejus possessionem propria authori-
tate arripere seu usurpare non licet. de Lugo. *I. c. n.
240.* Lauterb. *ad ff. de legat. & fideicom. §. 42.* Sed
illud seu potius ejus possessio expectanda & pra-
stanta ab hærede secundum dicta & declarata supra
ad initium hujus §. de definitione legati particula-
ris. ita etiam, ut si defacto à legatario occupatum
fuerit, hæres illud per interdictum quod legatorum
avocare possit per *I. 1. §. 1. ff. quod legator.* Lauterb.
I. c. quin & legatarius jure sui privetur legatumque
hæredi amittat. *I. 5. c. de legat.* Clarus. *§. testamen-
tum. g. 68.* in jure notissimum esse dicens, de Lugo.
Lauterb. *I. c. ou.* Carpz. *J. F. p. 3. c. 13. def. 30.* &
quamvis hanc penam amissionis legati tunc solum
procedere velint, quidam per *cit. I. 1. §. rediguntur*
quando legatarius post aditam hæreditatem illud us-
surpavit (ita ut, si id fecerit ante additionem, tantum
cogatur reddere, quod accepit, ut postea illud ab hæ-
rede accipiat; rectius tamen alios sentire, quod in
utroque casu pena illa locum habeat, cum Molin.
d. 194. asserit de Lugo *I. c.* ubi etiam, quòd ea pæna
ante sententiam Judicis non incurritur; quin &
omnino non incurritur, ubi legatarius sine sua cul-
pa illud accepit & usurpavit, ut si nemo erat, a quo
illud peteretur; vel si testator ad hoc expressè vel ta-
citè facultatem fecerat. De Lugo. Lauterb. *LL.
cii.* & posse testatorem ad hoc facultatem concedere,
Clarus *I. c.* citatis dicit esse communem. uti etiam te-
statorem posse per constitutum à se possessorium, vel
etiam rem legatam tradendo mortem suam præveni-
re, & tunc legatarium estimationem petere non pos-
se, nisi aliud conjectura fortior doceat, cum citatis à
se Brunem. & Stryckio asserit Lauterb. ubi tamen
hæres rem legatam possidens, legatario volenti pro-
pria autoritate eam apprehendere virtute licentiae
sibi ad hoc à testatore concessa, resistere non pos-
se legatarium & etiam per vim eam apprehendere,
Clarus *I. c.* dicit esse quoque communem. si tamen
etiam legatarius rem legatam propria autoritate
acepsisset citram, et si male fecisset, non tenerit am-
men eum in conscientia restituere, tradit apud de Lu-
go. Valsq. *de testam. c. 8. §. 3. dub. 6.*

*Quæst. 718. Quænam dentur reme-
dia ad consequenda legata particula-
ria?*

REsp. primò: dantur ad illa consequenda tria
juris remedia ordinaria: nimirum actio in rem,
actio hypothecaria, & actio personalis ex quasi con-
tractu. *§. 2. in fin. Inst. de legat. & ibi Brunem.
Lauterb. inf. de legat. §. 43.* quæ tamen tria remedia

Tit. 2

ordina-